

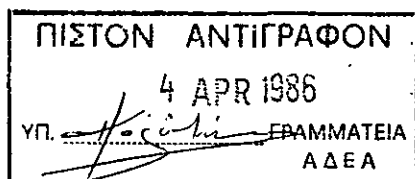
ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1/1986)

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΚΟΠ ΚΑΤΑ
ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ "ΟΡΦΕΑΣ" ΑΘΗΝΑΙΝΟΥ

Ημερ. 6.3.1986

ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Είχα την ευκαιρία να διαβάσω την απόφαση της πλειοψηφίας πάνω στην εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", Αθηναίου, ότι δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίο του διωκόμενου Σωματείου για να κληθεί σε απολογία.

Διαφωνώ με την απόφαση που έχουν εκδώσει η πλειοψηφία των ευπαίδευτων μελών της ΑΔΕΑ και θεωρώ αναγκαίο να εκδώσω χωριστή απόφαση μειοψηφίας πάνω στο επίδικο θέμα.

Στην απόφαση της πλειοψηφίας υπάρχουν επιχειρήματα και ευρήματα με τα οποία συμφωνώ.

Για τους σκοπούς αυτής της απόφασης δεν είναι αναγκαίο να επαναλάβω αναλυτικά όλα τα επιχειρήματα της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ πάνω στα σημεία και τα ευρήματα τους, με τα οποία συμφωνώ. Θεωρώ αρκετό απλώς να απαριθμήσω, πιο κάτω, αυτά τα ευρήματα και να καθορίσω αν συμφωνώ με αυτά και τα υιοθετώ ή όχι.

Συμφωνώ με την απόφαση της πλειοψηφίας σχετικά με τα στοιχεία και δεδομένα που πρέπει να υπάρχουν για να αποφασισθεί ότι υπάρχει "εκ πρώτης όψεως" υπόθεση.

Συμφωνώ επίσης, για τους ίδιους λόγους και πάνω στο ίδιο σκεπτικό και επιχειρηματολογία, με τη πλειοψηφία, ότι η ΑΔΕΑ έχει αρμοδιότητα να εκδικάσει αυτή την υπόθεση, και ότι αν αποδειχθεί ότι οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" που αναφέρονται στο κατηγορητήριο έχουν διαπράξει τις πράξεις και ενέργειες για τις οποίες κατηγορούνται, τότε, νομικά, πρέπει να αποδοθεί ευθύνη, γι' αυτές τις πράξεις και ενέργειες, και στο Σωματείο "ΟΡΦΕΑΣ".

Πρόσθετα συμφωνώ ότι η προηγούμενη απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπόθεση Αρ. 3/78 ΧΑΛΚΑΝΟΡΑΣ ν.ς. Δ.Ε. ΚΟΠ, πρέπει εφεξής να εφαρμόζεται υπο το φώς της Απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην μεταγενέστερη υπόθεση

Εκδοτική Εταιρεία Ηνωμένοι Δημοσιογράφοι "Δίας" νς. Αστυνομία (1982) 2CLR ρ.229. θεωρώ όμως χρήσιμο να αναφέρω ότι δεν συμφωνώ με την ερμηνεία που έδωσε ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" στην υπόθεση ΧΑΛΚΑΝΟΡΑΣ νς Δ.Ε.ΚΟΠ και για το νομικό αποτέλεσμα εκείνης της Απόφασης, τουλάχιστο στη έκταση που επιδιώχθηκε η γενίκευση αυτής της απόφασης.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πιο πάνω ευρήματα, που είναι κοινά ευρήματα της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και εμένα, το θέμα που παραμένει για απόφαση, σε αυτό το στάδιο, είναι η εκτίμηση της μαρτυρίας που έχει προσαχθεί εναντία των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" Αθηναίων για να κριθεί αν αυτή η μαρτυρία είναι τέτοια, ώστε να συνιστά στοιχειοθέτηση "εκ πρώτης όψεως" υπόθεσης, ώστε να δικαιολογείται η ΑΔΕΑ να καλέσει το διωκόμενο Σωματείο σε απολογία.

Με βάση τα ίδια ευρήματα, εγώ οδηγούμαι σε αντίθετο συμπέρασμα από τη απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και ευρίσκω ότι από τη μαρτυρία ενώπιον της ΑΔΕΑ έχει αποδειχθεί "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" ώστε να κληθεί σε απολογία το διωκόμενο Σωματείο.

Με την ενδιάμεση "Απόφαση αρ. 2" που εξέδωσε, με αυτή την υπόθεση, η ΑΔΕΑ την 21/2/1986, αποφασίστηκε να μη γίνουν δεκτές ως μαρτυρία, οι καταθέσεις που οι τρεις αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" είχαν δώσει στην Αστυνομία, στα πλαίσια της αστυνομικής έρευνας που οδήγησε στη ποινική δίωξη, στην υπόθεση 6263/85. Όπως είναι γνωστό, διαφωνήρια με εκείνη την Ενδιάμεση Απόφαση και μειοψηφώντας, υποστήριξα ότι εκείνες οι καταθέσεις έπρεπε να είχαν γίνει αποδεκτές ως μαρτυρία για τους λόγους που ανέφερα στη χωριστή Ενδιάμεση Απόφαση που εξέδωσα στις 21/2/86.

Ανεξάρτητα από τη διαφωνία μου εκείνη, δεσμεύομαι από την, τότε, απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, και για τους σκοπούς αυτής της απόφασης μου, δεν λαμβάνω υπόψη ούτε επηρεάζομαι από την ύπαρξη εκείνων των καταθέσεων των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" που, εν πάση περιπτώσει, δεν βρίσκονται τώρα μπροστά στην ΑΔΕΑ ούτε η ΑΔΕΑ γνωρίζει το περιεχόμενό τους.

Όμως, στη τωρινή απόφαση μου, καθοδηγούμαι από τα πορίσματα που η πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ καθόρισε σε εκείνη την απόφαση της πάνω στις αρχές που πρέπει να διέπουν ένα πειθαρχικό όργανο, όπως η ΑΔΕΑ, σχετικά με τα ευρήματα του Ποινικού Δικαστηρίου, σε ποινική υπόθεση που προηγήθηκε της πειθαρχικής διαδικασίας πάνω στα ίδια γεγονότα.

Η μαρτυρία που τώρα βρίσκεται μπροστά στην ΑΔΕΑ, εναντίο του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", και πάνω στην οποία στηρίζω αυτή την Απόφαση μου, είναι μόνο η πιο κάτω:-

- Η κατάθεση του τερματοφύλακα του "ΕΘΝΙΚΟΥ" Ασσίας, κ. Δημήτρη Χριστοφίδη Μ.Κ. 1.
- Στο σημείο αυτό, επιθυμώ να τονίσω ότι το ποινικό Δικαστήριο που εκδίκασε τη ποινική υπόθεση 6263/85, βρήκε και αποφάνθηκε ότι αυτός ο μάρτυρας, είπε, μπροστά στο ποινικό Δικαστήριο, όλη την αλήθεια και ότι πρόκειται για απόλυτα αξιόπιστο μάρτυρα.

Συγκεκριμένα, στη σελίδα 32 της Απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου (1η παράγραφος), το Ποινικό Δικαστήριο, αναφέρει:-

"Δεν έχω καμιά απολύτως αμφιβολία ότι ο κ. Δημήτρης Χριστοφίδης (Μ.Κ.6) είπε στο Δικαστήριο την αλήθεια σε όλα τα ουσιώδη υπο εξέταση θέματα και ότι η μαρτυρία του διέπεται από την αναγκαία ακρίβεια ώστε το Δικαστήριο με ασφάλεια να στηριχθεί σε αυτή".

Σύμφωνα με την ενδιαμέσρη απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, που στο σημείο αυτό με ευρίσκει σύμφωνο, το πειθαρχικό όργανο που λέγεται ΑΔΕΑ, δεσμεύεται από αυτό το εύρημα του Ποινικού Δικαστηρίου.

Αρα, για την ΑΔΕΑ, η μαρτυρία του κ. Δημήτρη Χριστοφίδη πρέπει να γίνει αποδεκτή από την ΑΔΕΑ, χωρίς αμφισβήτηση. Στη μαρτυρία του, τόσο ενώπιο του Ποινικού Δικαστηρίου, όσο και στη γραπτή κατάθεση του και τη προφορική κατάθεση του ενώπιο της ΑΔΕΑ, εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" με βάση τα όσα του είπε ο Χαράλαμπος Σάββα.

Βέβαια σε ποινική διαδικασία, τέτοια μαρτυρία που εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", δεν είναι αποδεκτή μαρτυρία για λόγους ποινικής διώξης, διότι είναι "εξ ακοής" μαρτυρία (hearsay). Όμως, ήδη η πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ, σε αυτή τη διαδικασία, έχει αποφασίσει, και πάνω σε αυτό το σημείο συμφωνώ με την απόφαση της πλειοψηφίας, ότι η ΑΔΕΑ, δεν εμποδίζεται από του να δεχτεί "εξ ακοής" μαρτυρία.

Αρα, ενώ το ποινικό Δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να απορρίψει τη σχετική μαρτυρία του Δημήτρη Χριστοφίδη, εναντίο των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", διότι ήταν "εξ ακοής" μαρτυρία, και την υπόθεση, η ΑΔΕΑ όχι μόνο, δεν περιορίζεται από τέτοιο περιορισμό, αλλά αντίθετα, σύμφωνα με την Ενδιάμεση απόφαση της πλειοψηφίας της ΑΔΕΑ, που πάνω στο σημείο αυτό αποδέχομαι, είναι δεσμευμένη από το εύρημα του ποινικού Δικαστηρίου,

ὅτι η μαρτυρία του Δημήτρη Χριστοφίδη, περιλαμβανομένων και των σημείων που είναι "εξ ακοής" μαρτυρία, είναι αληθής και ὅτι το Δικαστήριο μπορεί "με ασφάλεια να στηριχθεί σε αυτή". Και το ποινικό Δικαστήριο θα στηριζόταν σε αυτή, ἂν δεν εμποδίζετο να το πράξει, μόνο και μόνο, λόγω του βασικού κανόνα της ποινικής δικονομίας, ὅτι δεν μπορεί να δεχτεί "εξ ακοής" μαρτυρία.

Κανόνα που η ΑΔΕΑ, ως πειθαρχικό ὄργανο, δεν δεσμεύεται να ακολουθήσει. Με ἄλλα λόγια, αφού ο δικονομικός κανόνας, που τυπικά και ουσιαστικά, εμποδισε το ποινικό Δικαστήριο, να δεχτεί εκείνα τα μέρη της "αληθοῦς" μαρτυρίας του Δημήτρη Χριστοφίδη, δεν ισχύει για την ΑΔΕΑ, η ΑΔΕΑ μπορεί να δεχτεί την "εξ ακοής" μαρτυρία του Δημήτρη Χριστοφίδη, ως αποδεκτή μαρτυρία, ανεξάρτητα απο την αξιολόγηση της εγκυρότητας που η ΑΔΕΑ πρέπει να δώσει σε τέτοια μαρτυρία.

Ομως στο στάδιο υποβυλῆς εισήγησης ὅτι δεν απεδείχθη η ὑπαρξη "εκ πρώτης ὄψεως υπόθεσης", και ὅπως αναφέρει στο σχετικό σημείο και η σημερινή υπόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, δεν εγείρεται θέμα "αξιολόγησης" της μαρτυρίας. Αυτό θα γίνει σε μεταγενέστερο στάδιο, και, σίγουρα, το γεγονός ὅτι πρόκειται για "εξ ακοής" μαρτυρία, θα βαρύνει πολύ στην αξιολόγηση της.

Σε αυτό το στάδιο, δεν ασχολούμαστε με την "αξιολόγηση" της μαρτυρίας. Μόνο με την "ὑπαρξη" ἢ την "ανυπαρξία" μαρτυρίας, για σκοπούς καθορισμοῦ ὑπαρξης "εκ πρώτης ὄψεως υπόθεσης" για σκοπούς δικονομίας.

Αλλά με βάση τα πιο πάνω δεδομένα δεν μπορεί να λεχθεί ὅτι ὅταν ληφθεί υπόψη και η πάρα κάτω αναφερόμενη πρόσθετη μαρτυρία, δεν υπάρχει ικανοποιητική μαρτυρία που να στοιχειοθετεί "εκ πρώτης ὄψεως υπόθεση" για να κληθεί το δικώμενο Σωματείο σε υπεράσπιση.

Θα λεχθεί ίσως ὅτι η μαρτυρία του Δημήτρη Χριστοφίδη, ουσιαστικά στρέφεται και περιορίζεται, σε μαρτυρία εναντίου του Χαράλαμπου Σάββα, ἄλλως "Πάμπου" (που πιο κάτω θα αναφέρεται ως "Πάμπας"). Δηλαδή ὅτι Δημήτρη Χριστοφίδης, ορθά και αληθινά κατέθεσε στο Ποινικό Δικαστήριο, τι του ἔχει πεί ο Πάμπας, αλλά ὅτι ο Πάμπας, μπορεί να ἔχει πεί ψέμματα στο Δημήτρη Χριστοφίδη.

Αυτή είναι μιὰ λογικοφανῆς εκδοχή. Που στην ανυπαρξία ἄλλης μαρτυρίας θα δημιουργούσε, πιθανά, εύλογη αμφιβολία που θα καθιστούσε ανασφαλές για την ΑΔΕΑ να καλέσει το Σωματείο "ΟΡΦΕΑΣ", μόνο πάνω σε αυτή τη μαρτυρία σε υπεράσπιση.

Υπάρχει όμως και άλλη μαρτυρία, που για λόγους δικονομικούς, ήταν μη αποδεκτή μαρτυρία εναντίο των αξιωματούχων του "ΟΡΦΕΑ" σε ποινική διαδικασία αλλά δεν είναι απορριπτέα μαρτυρία μπροστά σε ένα πειθαρχικό όργανο, όπως είναι η ΑΔΕΑ.

Τέτοια μαρτυρία, είναι η κατάθεση του Πάμπου στην Αστυνομία, ημερ. 19/5/85 που βρίσκεται μπροστά στην ΑΔΕΑ, ως Τεκμ. 10

Αυτή η κατάθεση ρητά και κατηγορηματικά, εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" και συνιστά μαρτυρία εναντίο τους.

Στη διαδικασία ενώπιου του Ποινικού Δικαστηρίου, αυτή η κατάθεση δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή, και, σωστά, δεν έγινε δεκτή ως μαρτυρία εναντίο των αξιωματούχων του "ΟΡΦΕΑ".

Δεν έγινε δεκτή, όχι γιατί κριθηκε απο το Ποινικό Δικαστήριο, ως ψευδής ή ως ανακριβής, αλλά, απορρίφθηκε με βάση το δικονομικό κανόνα ότι κατάθεση συγκατηγορουμένου, σε ποινική διαδικασία, δεν γίνεται δεκτή ως μαρτυρία εναντίο των συγκατηγορουμένων του μάρτυρα.

Όμως αυτός ο δικονομικός κανόνας, δεν δεσμεύει την ΑΔΕΑ, τουλάχιστο όσο αφορά το θέμα της αποδεκτικότητας της κατάθεσης. Και ενώπιου της ΑΔΕΑ, τέτοια κατάθεση είναι "αποδεκτή μαρτυρία". Και όπως η ΑΔΕΑ, απεδέχθη ως Τεκμήριο τη κατάθεση του Πάμπου.

Παραμένει ως θέμα προς εξέταση η αξιοπιστία αυτής της κατάθεσης, και η αξιολόγηση αυτής της μαρτυρίας, ιδιαίτερα όταν ληφθεί υπόψη ότι ο μάρτυρας Πάμπας, δεν υπέστη τη δοκιμασία της αντεξέτασης.

Όπως, όμως, έχει προαναφερθεί, στο στάδιο που τώρα βρίσκεται η διαδικασία και για τους σκοπούς της τωρινής απόφασης μας, δεν γεννάται θέμα "αξιολόγησης" της μαρτυρίας. Γεννάται μόνο θέμα "υπαρξης" ή "ανυπαρξίας" μαρτυρίας.

Αρα για τους σκοπούς αυτής της απόφασης ευρίσκω ότι η κατάθεση του Πάμπου, που εμπλέκει τους εξιωματούχους του "ΟΡΦΕΑ", είναι επαρκής μαρτυρία ενώπιου της ΑΔΕΑ, και, κατα συνέπεια, ένα απο τα στοιχεία που πρέπει να συνεκτιμηθούν σχετικά με το ερώτημα αν υπάρχει μαρτυρία ενώπιου της ΑΔΕΑ, που να συνιστά στοιχειωμένη "εκ πρώτης όψεως, υπόθεση" εναντίο των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑ", για να κληθεί το Σωματείο σε υπεράσπιση. Αντιζήτηση απο την αξιολόγηση της βαρύτητας που πρέπει να δαθεί σε τέτοιου είδους μαρτυρία.

Αν η ΑΔΕΑ ήταν ποινικό Δικαστήριο, θα απέρριπτα αυτή τη μαρτυρία σαν στοιχείο που μπορούσε να συνεκτιμηθεί για να αποφασισθεί αν στοιχειοθετείται ή όχι "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" εναντίο του Σωματείου, διότι είναι μαρτυρία που προέρχεται απο συγκατηγορούμενο των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ". Όμως η ΑΔΕΑ δεν είναι νομικό Δικαστήριο. Είναι, πειθαρχικό Όργανο.

Και σύμφωνα με την απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, ο κανόνας της ποινικής δικονομίας για μη αποδοχή μαρτυρίας "συγκατηγορουμένου", δεν ισχύει αναγκαστικά σε διαδικασία ενώπιο της ΑΔΕΑ. Δεν ισχύει, τουλάχιστο, όσο αφορά την αποδεκτικότητα τέτοιου είδους μαρτυρίας. Είναι άλλο θέμα, το πόση βαρύτητα πρέπει να δοθεί σε τέτοιου είδους μαρτυρία. Αλλά το θέμα της "βαρύτητας" που πρέπει να αποδοθεί, δεν εξετάζεται στο τωρινό στάδιο.

Άλλη μαρτυρία που υπάρχει ενώπιο της ΑΔΕΑ, είναι η απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου στην ποινική υπόθεση 6263/85 ημερ. 15/10/1985 (που πιο κάτω αναφέρεται σαν "η Απόφαση").

Αυτή η Απόφαση, ευρίσκει και διαπιστώνει την ύπαρξη "ωρισμένων γεγονότων και περιστατικών".

Αυτή η Απόφαση σύμφωνα με την απόφαση της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ, τόσο στη προηγούμενη Ενδιάμεση απόφαση, συνιστά "μαρτυρία" ενώπιο της ΑΔΕΑ.

Η πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ, παραθέτουν, στην απόφαση τους, απόσπασμα απο την απόφαση αρ. 389 του 1939 του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδας.

Όχι μόνο αποδέχομαι αλλά και επικαλούμαι το σχετικό απόσπασμα της Απόφασης της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ και την απόφαση με αριθμό 389 του 1939 του Συμβουλίου Επικρατείας και, ειδικότερα, το πιο κάτω απόσπασμα:-

"..... Το πειθαρχικόν Δικαστήριο (όπως η ΑΔΕΑ)..... δεν κωλύεται να τιμωρήση.... εφ'όσον όμως ο ποινικός δικαστής δέχεται την ύπαρξιν ωρισμένων γεγονότων ή αντιθέτως αποφαινεται, ότι δεν υπήρξανται αντικειμενικώς, ωρισμένα περιστατικά, ο πειθαρχικός δικαστής (ΣΗΜ: όπως η ΑΔΕΑ) οφείλει να δεχθῇ τούτο ως βεβαιωμένον εκ του δεδισκασμένου ύπερ προκύπτει εκ της ποινικής αποφάσεως.....".

Ποιον είναι το "δεδικασμένον" που, στη προκείμενη περίπτωση, προκύπτει απο την Απόφαση στη ποινική υπόθεση και ποιά είναι τα "ωρισμένα γεγονότα και περιστατικά" για την ύπαρξη ή όχι των οποίων αποφάνθη ο ποινικός Δικαστής;

Μεταξύ άλλων, στη ποινική υπόθεση 6263/85, το Ποινικό Δικαστήριο, έχει καταλήξει στα πιο κάτω ευρήματα γεγονότων (Findings of Fact).

"Ευρίσκω ότι το Σάββατο, 18 Μαΐου, 1985, στην Αθηνά ο 1ος κατηγορούμενος αποδέχθηκε ποσό £500.- ως δώρο απο τους κατηγορουμένους 2,3 και 4 για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακας

του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή, 19 Μαΐου 1985, με σκοπό την αλλαίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα". (σελ. 42 αρ. 10-18, της Απόφασης).

Και παρα - κάτω:-

"Ευρίσκω ότι ο 1ος κατηγορούμενος στις 19 Μαΐου, 1985, μετά τη λήξη του αγώνα μεταξύ Εθνικού Άσσιας και Ορφέα Αθηαίνου στον οποίο ο κ. Δ. Χριστοφίδης (Μ.Κ.6) έλαβε μέρος ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας, **αποδέχθηκε ποσό £500.- ως δώρο** από τους κατηγορουμένους 2,3 και 4 με βάση διευθέτηση που είχε γίνει πριν από την διεξαγωγή του αγώνα, για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή, 19 Μαΐου, 1985, με σκοπό την αλλαίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα." (σελ. 42 αρ. 28-32 και σελ. 43 αρ. 0-8 της Απόφασης)

Και ακόμα παρα-κάτω:-

"Ευρίσκω ότι το βράδυ της Κυριακής 19 Μαΐου, 1985, ο 1ος κατηγορούμενος έδωσε στον κ.Δημ. Χριστοφίδη (Μ.Κ.6) ποσό £300.- ως δώρο με βάση διευθέτηση που είχε γίνει πριν την διεξαγωγή του αγώνα μεταξύ του Ορφέα Αθηαίνου και του Εθνικού Άσσιας την 19 Μαΐου, 1985, στην Αθηαίνου, για να έχει ο κ. Χριστοφίδης μειωμένη απόδοση ως τερματοφύλακας του Εθνικού Άσσιας στον αγώνα μεταξύ του Εθνικού Άσσιας και του Ορφέα Αθηαίνου που θα διεξαγόταν στην Αθηαίνου την Κυριακή 19 Μαΐου, 1985, με σκοπό την αλλαίωση υπέρ του Ορφέα Αθηαίνου του αποτελέσματος του εν λόγω αγώνα". (Σελίδα 45 αρ. 5-18 της Απόφασης)

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο "1ος κατηγορούμενος" που αναφέρεται στα πιο πάνω αποσπάσματα της Απόφασης του Ποινικού Δικαστηρίου, είναι ο Πάμπας και "οι κατηγορούμενοι 2,3 και 4" είναι οι αξιωματούχοι του λωμπετίου "ΟΡΦΕΑΣ", που αναφέρονται και στο κατηγορητήριο, της παρούσης υπόθεσης.

Βέβαια τα πιο πάνω πορίσματα του ποινικού Δικαστηρίου, είναι πορίσματα Δικαστηρίου σε άλλη υπόθεση και αφορούν άλλο "κατηγορούμενο", δηλαδή το Πάμπας. Όμως αυτά δεν παύουν να είναι πορίσματα ποινικού Δικαστηρίου που διαπιστώνουν την ύπαρξη "ωρισμένων γεγονότων και..... ωρισμένων περιστατικών που ο πειθαρχικός Δικαστής οφείλει να δεχθή ταύτα (ταύτα) ως βεβαιωμένον εκ του δεδικασμένου....", για να χρησιμοποιήσω τη φρασεολογία του Συμβουλίου

Επικρατείας της Ελλάδας, στην απόφαση με αριθμό 389 του 1939. Μάλιστα, αυτά είναι πορίσματα του Ποινικού Δικαστηρίου σε υπόθεση όπου οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" ήσαν συγκατηγορούμενοι. Και παρόλο ότι οι ίδιοι αθώωθηκαν, βασικά, λόγω απόρριψης της εναντίο τους μαρτυρίας για δικονομικούς λόγους που δεν δεσμεύουν την ΑΔΕΑ, στη πραγματικότητα αυτά είναι πορίσματα σχετικά, με τα ίδια "γεγονότα και περιστατικά" που εκδικάσθηκαν και αξιολογήθηκαν απο το Ποινικό Δικαστήριο. Ανεξάρτητα απο την αθώωση των, τότε, κατηγορούμενων αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", γεγονός παραμένει ότι το Ποινικό Δικαστήριο, βρήκε ως γεγονός και αποφάσισε ότι αυτοί οι αξιωματούχοι του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", όντως πλήρωσαν λεφτά στο "1ο Κατηγορούμενο", δηλαδή στο Πάμπο, προς το σκοπό αυτός τα λεφτά να πληρωθούν στο Δημήτρη Χριστοφίδη, τερματοφύλακα του Σωματείου "ΕΘΝΙΚΟΣ" Ασίας, για να έχει αυτός μειωμένη απόδοση.

Το Ποινικό Δικαστήριο, δεν είχε αμφιβολία ότι αυτή η συναλλαγή συνετελέσθη. Γι' αυτό άλλωστε βρήκε ένοχο και καταδίκασε το Πάμπο. Το ποινικό Δικαστήριο δεν καταδίκασε το Πάμπο ότι ο ίδιος, μόνος του, απο δική του πρωτοβουλία και απο δικά του χρήματα πρόσφερε "δώρο" στο Δημήτρη Χριστοφίδη για να έχει, αυτός, μειωμένη απόδοση. Αντίθετα, το ποινικό Δικαστήριο, σύμφωνα με τα αποσπάσματα που παραθέτω πιο πάνω, βρήκε σαν "γεγονός" και αποφάσισε ότι ο Πάμπος πήρε τα χρήματα απο τους, τότε, κατηγορουμένους 2, 3 και 4, δηλαδή απο τους ίδιους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", που κατονομάζονται στο κατηγορητήριο που βρίσκεται μπροστά μας. Και, κατα επέκταση, ότι αυτοί οι ίδιοι αξιωματούχοι, έδωσαν τα χρήματα στο Πάμπο, για το σκοπό που κατονομάζεται.

Στο μεταξύ το Ανώτατο Δικαστήριο, έχει εκδώσει την απόφαση του στην Εφεση 4960 που είχε καταχωρήσει ο Πάμπος. Με την απόφαση του κατα πλειοψηφία (2 προς 1) το Ανώτατο Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας και αθώωσε το Πάμπο.

Εγείρεται λοιπόν το θέμα αν μετά την Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η ΑΔΕΑ σαν Πειθαρχικό Όργανο και για τους σκοπούς αυτής της διαδικασίας μπορεί να λάβει υπόψη του τα ευρήματα γεγονότων στα οποία είχε καταλήξει το Επαρχιακό Δικαστήριο.

Σε σχετική ερώτηση που υπόβαλε στην αρχή της σημερινής συνεδρίας στους ευπαίδευτους συνηγόρους των δυό πλευρών, ο Πρόεδρος της ΑΔΕΑ κ. Ευαγγέλου και οι δυό πλευρές απάντησαν, για διαφορετικούς λόγους, ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι πρέπει να επηρεάσει τη διαδικασία μπροστά στην ΑΔΕΑ. Ο κ. Ταλαφίδης, απο μέρους της ΚΟΠ, είπε ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην Εφεση του Πάμπου, στηρίζεται

πάνω σε δικονομικούς κανόνες που δεν ισχύουν σε διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ. Ο κ. Ευσταθίου, από μέρους της ΑΔΕΑ, είπε ότι εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος για το Πάμπο, και κατα συνέπεια και η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατα έφεση για την ίδια υπόθεση είναι πράξεις μεταξύ "αλλοτρίων" (*res inter alia acta*) και κατα συνέπεια δεν επηρεάζει την διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ.

Εχω μπροστά μου τις αποφάσεις των Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην Εφεση 4690 και τις έχω μελετήσει.

Οι Δικαστές κ. Λώρης και Πικής, που εξέδωσαν αθωωτική απόφαση, στήριξαν την απόφαση τους σε καθαρά νομοτυπικούς και δικονομικούς λόγους, και ιδιαίτερα στο άρθρο 74 του Νόμου Περί Ποινικής δικονομίας που εν πάση περιπτώσει δεν ισχύουν προκειμένου για Πειθαρχικό Όργανο όπως η ΑΔΕΑ. Οι δυο δικαστές δεν ασχολήθηκαν με την ουσία της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος, ούτε με τα ευρήματα γεγονότων διότι σύμφωνα με το σκεπτικό πάνω στο οποίο βάσισαν την Απόφαση τους, αυτό δεν ήταν αναγκαίο.

Όμως ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Α. Λαΐζου, που εξέδωσε διαφορετική απόφαση επικυρώνοντας τη καταδίκη του Πάμπο, πέρα από τη δικονομική πτυχή, ασχολήθηκε και με την ουσία της υπόθεσης και με ευρήματα γεγονότων του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Όχι μόνο δεν αμφισβήτησε ούτε ακύρωσε αυτά τα ευρήματα γεγονότων, αλλά αντίθετα τα επικύρωσε. Αρα αυτά τα ευρήματα γεγονότων, για τους σκοπούς της διαδικασίας μπροστά στην ΑΔΕΑ, εξακολουθούν να υπάρχουν χωρίς αμφισβήτηση. Αυτά τα περιστατικά, δηλαδή, η πληρωμή των χρημάτων από τους αξιωματούχους του "ΟΡΦΕΑ" προς το Πάμπο για δωροδότηση του τερματοφύλακα του "Εθνικού Ασσίας" και τα άλλα που έχω προαναφέρει έγιναν. Αυτό είναι γεγονός διαπιστωμένο, πιά, τόσο από το Επαρχιακό Δικαστήριο όσο και από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Σύμφωνα δε, με την Ενδιάμεση Απόφαση αρ. 2 της πλειοψηφίας της ΑΔΕΑ, σε αυτή την απόφαση, η ΑΔΕΑ δικαιούται να λάβη υπόψη της αυτά τα ευρήματα, αυτά είναι αποδεκτή μαρτυρία μπροστά στην ΑΔΕΑ και, κάτω από τις συνθήκες της τωρινής υπόθεσης η ΑΔΕΑ, δεσμεύεται από αυτά τα ευρήματα γεγονότων.

Η περίπτωση ενθυμίζει την υπόθεση όταν τέσσερα πρόσωπα κατηγορούντο ότι εχάρτοπαιζαν μεταξύ τους. Ο ένας κατηγορούμενος παραδέχτηκε τη κατηγορία. Οι άλλοι τρεις αρνήθηκαν τη κατηγορία και, για κάποιους λόγους, αθώωθηκαν. Ο τέταρτος, όμως, αφού παρεδέχθη, καταδικάστηκε. Με ποιούς, λοιπόν "χαρτόπαιζε" αυτός; Μόνος του; Αλλά "μόνος του", δεν μπορούσε να χαρτοπίζει.

Με άλλα λόγια, η αθώωση "επι Δικαστηρίου" είτε του Πάμπο είτε των αξιωματούχων του "ΟΡΦΕΑ", δεν σημαίνει, αναγκαστικά, ότι η επιλήψιμη ενέργεια δεν έλαβε χώρα. Ιδιαίτερα όταν η αθώωση σφείλεται σε δικονομικούς ή διαδικαστικούς λόγους που δεσμεύουν μόνον ένα ποινικό Δικαστήριο, αλλά που δεν ισχύουν και δεν δεσμεύουν την ΑΔΕΑ, σαν πειθαρχικό Όργανο και όχι "Δικαστήριο", σε πειθαρχική και όχι σε "ποινική" διαδικασία.

Γι'αυτούς τους λόγους και με βάση αυτή τη επιχειρηματολογία, δεν δέχομαι ότι η ΑΔΕΑ, σαν πειθαρχικό όργανο, δεσμεύεται απλά από την απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση των, τότε, ενώπιον των κατηγορουμένων και δεν δέχομαι ότι η ΑΔΕΑ δεν δικαιούται να εξετάσει τα άλλα "ευρήματα γεγονότων" του Ποινικού Δικαστηρίου, που οδήγησαν στην απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου.

Αντίθετα, πιστεύω ότι το Πειθαρχικό Όργανο, στη προκείμενη περίπτωση η ΑΔΕΑ, δικαιούται και, ίσως υποχρεούται, να πάει πίσω από τη τελική απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση ή καταδίκη, και να ερευνήσει τα άλλα ευρήματα γεγονότων του Ποινικού Δικαστηρίου, που οδήγησαν στη αθώωση ή στη καταδίκη.

Ιδιαίτερα όταν, όπως στη προκείμενη περίπτωση, και όπως τουλάχιστο εγώ, σαν μειοψηφία, έχω αποφασίσει στη Ενδιάμεση Απόφαση 2 της ΑΔΕΑ, οι καταθέσεις των αξιωματούχων του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ" στην Αστυνομία, που ήσαν κατηγορούμενοι 2, 3 και 4, αντίστοιχα, στη Ποινική Υπόθεση 6263/85, δεν έγιναν αποδεκτές από το Ποινικό Δικαστήριο, διότι η λήψη εκείνων των καταθέσεων, προσέκρουε στους Κανόνες των Δικαστών ("Judges Rules"), που δεν έχουν εφαρμογή σε διαδικασία ενώπιον της ΑΔΕΑ.

Η τωρινή απόφαση μου, είναι συνεπής και απορρέει, πρώτα από τη Ενδιάμεση Απόφαση 1 της ΑΔΕΑ (με την οποία συμφώνησα με τη πλειοψηφία των μελών της ΑΔΕΑ) και με την δική μου Ενδιάμεση Απόφαση 2, που εξέδωσα σε αυτή τη διαδικασία στις 17/2/1986, διαφωνώντας με τη Ενδιάμεση Απόφαση 2, της πλειοψηφίας των μελών της ΑΔΕΑ.

Με βάση τα πιο πάνω, ευρίσκω ότι δικαιούμαι να πάω πίσω από την απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου για αθώωση των, τότε, κατηγορουμένων και να διερευνήσω ποιά είναι τα πραγματικά ευρήματα του Ποινικού Δικαστηρίου επί των "γεγονότων και περιστατικών" που είναι σχετικά με αυτή την υπόθεση, για να κρίνω αν τα τέτοια ευρήματα είναι αποδεκτά σαν μαρτυρία στην ενώπιον της ΑΔΕΑ διαδικασία. Ιδιαίτερα όταν αυτό γίνεται για τους περιορισμένους σκοπούς που έχει η απόφαση που τώρα καλείται να εκδώσει η ΑΔΕΑ, δηλαδή για το αν υπάρχει, στο τωρινό στάδιο, αρκετή και ικανοποιητική μαρτυρία ενώπιον της ΑΔΕΑ, που να στοιχειοθετεί "εκ πρώτης όψεως υπόθεση". Όχι για τη ενοχή ή τη αθωότητα του διωκόμενου Σωματείου. Τουλάχιστο, όχι στο τωρινό στάδιο.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος που εκπροσωπεί την Κ.Ο.Π. στη παρούσα διαδικασία, απεδέχθη ότι αυτά τα ευρήματα γεγονότων του Ποινικού Δικαστηρίου, εφόσον αυτά είναι ευρήματα σε υπόθεση μεταξύ "αλλοτρίων" διαδίκων δεν είναι "δεσμευτικά" για την ΑΔΕΑ. Επέμενε όμως ότι αυτά τα ευρήματα είναι πρόσθετα "αποδεικτικά στοιχεία", που πρέπει να συνεκτιμηθούν.

Αποδέχομαι την εισήγηση του ευπαίδευτου συνήγορου που παρουσιάζεται μπροστά μας για την Κ.Ο.Π.

Ηδη, η απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου στην υπόθεση 6263/85, έγινε ομόφωνα αποδεκτή από την ΑΔΕΑ, ως μαρτυρία ενώπιον μας.

Δέχεται ότι αυτή η Απόφαση είναι, τώρα, ένα πρόσθετο αποδεικτικό στοιχείο και ότι δικαιούμαι, να ερευνήσω τα ευρήματα του Ποινικού Δικαστηρίου, πάνω σε "γεγονότα και περιστατικά", που αφορούν την παρούσα υπόθεση, κατα πόσο αυτά τα ευρήματα γεγονότων, που είναι αποδεκτή μαρτυρία, προστιθέμενα στην άλλη μαρτυρία που υπάρχει, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχει αρκετή και ικανοποιητική μαρτυρία που συνθέτει "εκ πρώτης όψεως υπόθεση", ώστε το διωκόμενο Σωματείο να κληθεί σε υπεράσπιση.

Η αξιολόγηση της αποδεικτικής αξίας αυτών των ευρημάτων, θα γίνει σε μεταγενέστερο στάδιο.

Ποιά είναι, λοιπόν, τα τέτοια "ευρήματα γεγονότων" του Ποινικού Δικαστηρίου;

- Ο ποινικός Δικαστής, δεν βρήκε ότι οι κατηγορούμενοι στην υπόθεση 6263/85, δεν προέβησαν στις ενέργειες και πράξεις για τις οποίες είχαν κατηγορηθεί. Βρήκε, ότι σύμφωνα με τους κανόνες ποινικής δικονομίας, που ισχύουν σε ποινική διαδικασία αλλά που δεν ισχύουν για την ΑΔΕΑ, μαρτυρία που προσφέρθηκε στη ποινική δίωξη δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή και οι κατηγορούμενοι απηλλάγησαν διότι δεν υπήρχε μαρτυρία εναντίο τους, στο επίπεδο και με τους κανόνες που ισχύουν και απαιτούνται για ποινική διαδικασία. Που δεν ισχύουν για την ΑΔΕΑ.
- Ο ποινικός Δικαστής βρήκε ότι ο μάρτυρας Δημήτρης Χριστοφίδης, είπε την αλήθεια και ότι είναι ασφαλές να στηριχθεί κανείς, στη μαρτυρία του.
- Ο ποινικός Δικαστής βρήκε (σελ. 25 της Απόφασης αρ. 5-12) ότι η κατάθεση του Πάμπου, στα σχετικά της σημεία ήταν αποδεκτή και με βάση αυτή τη κατάθεση (και άλλη μαρτυρία) που δόθηκε, τον καταδίκασε. (Αυτή η καταδίκη υπόκειται σε Εφεση, αλλά πάνω σε άλλα σημεία που δεν επηρεάζουν τη διαδικασία ενώπιου της ΑΔΕΑ). Η ΑΔΕΑ δεν μπορεί να παραγνωμίσει το γεγονός, ότι αυτή η μαρτυρία εμπλέκει και τους αξιωματούχους του "ΟΡΦΕΑ".
- Ο ποινικός Δικαστής, δεν απέρριψε τη κατάθεση του Πάμπου, στα σημεία που αυτή εμπλέκει τους αξιωματούχους του Σωματείου "ΟΡΦΕΑΣ", σαν αναληθή ή σαν μη εθελούσια, αλλά την απέρριψε με βάση τον αυστηρό κανόνα της ποινικής δικονομίας ότι κατάθεση συγκατηγορουμένων, δεν συνιστά αποδεκτή μαρτυρία, εναντίο άλλων συγκατηγορουμένων.

Όμως αυτός ο κανόνας της ποινικής δικονομίας, δεν δεσμεύει την ΑΔΕΑ, τουλάχιστον όσο αφορά το θέμα της αποδεκτικότητας τέτοιας μαρτυρίας. Αλλά θέμα, το θέμα της βαρύτητας, αξιολόγησης και αξιοπιστίας τέτοιας μαρτυρίας.

Με βάση τα πιο πάνω, ευρίσκω και αποφασίζω ότι η διώκουσα Αρχή έχει
παραφέρει ενώπιό της ΑΔΕΑ αρκετή και ικανοποιητική μαρτυρία, που
συνιστά στοιχειοθέτηση "εκ πρώτης όψεως υπόθεση" εναντίο του διωκόμενου
Σωματείου που γι' αυτό, αποφασίζω ότι πρέπει να κληθεί σε υπεράσπιση.

Λευκωσία 6η Μαρτίου 1986

(Υπ) Τάσος Παπαδόπουλος
Μέλος της Α.Δ.Ε.Α.

